

חנוכה סדר הדלקת נרות חנכה

לשם חוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו, ליחד שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנני מכון בהדלקת נר חנוכה לקיים מצות בוראי כאשר צווינו חכמינו ז"ל לתקן את שורשה במקום עליון: ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשובה ומקבלת ומרצה לפניך מצות הדלקת נר חנוכה כאלו פונתי כל הפנות שפניו הכהנים משרתי השם בעת אשר הערו למות נפשם בשביל כבוד שמך הגדול הגבור והנורא. ואתה ברחמיך הרבים עוררת נצחך עליהם לנצח את אויביהם ולנצח על מלאכת בית יהוה, והנני עושה על דעתם ועל פונתם ועל דעת כל הצדיקים והחסידים שהיו באותו הדור שהשפעת להם נסיד ונכו לאור באור החיים, ועל דעת כל הצדיקים והחסידים שבדורותינו, ופי כפיהם ועשיתי כעשיתם, ובזכות המצנה הזאת תזכנו לנצח את אויבינו ולנצח על מלאכת בית יהוה, ונלה כבוד מלכותך עלינו מהרה ולא ממוש התורה מפינו ומפי זרעינו ומפי זרע זרעינו מעתה ועד עולם, ונזכה לבנים תלמידי חכמים אמן כן יהי רצון. קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושפח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. מלך על כל העולם כולו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך, וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יציר כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפיו (בגין חנוכה) יהוה אלהי ישראל מלך ומלכותו בפ"ל משל"ה (בגין כ"ו פעמים חני"ה אותיות חנוכה, ובגין מתתיה"ו ב"ן יוחנן כה"ן גדו"ל חשמא"י ובני"ו). אמן נצח סלה ועד:

לפני ההדלקה מברכים להדליק נר ושעשה נסים ובערב הראשון מוסיפים ברכת שהחיינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנכה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

רק בלילה הראשון:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקדשנו וצונו להחיות את הזה:

אחרי שהדליק הנר הראשון משמאל יאמר זאת כשמדליק השאר:

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. על ידי כהניך הקדושים. וכל מצות שמצונו ימי חנכה. הנרות הללו קדש הם. ואין לנו רשות להשתמש בהם. אלא לראותם בלבד. כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיד ועל נפלאותיך ועל ישועתך:

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח. תכון בית תפילתי ושם תודה נזבח. לעת תכין מטבח מצר המנבח. אז אגמור בשיר מזמור חנכת המנבח:

רעות שבעה נפשי בנגון כחי כלה. חיי מררו בקושי בשעבוד מלכות עגלה. ובגידו הגדולה הוציא את הסגלה. חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה:

דביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי. ובא נוגש והגלני. כי זרים עבדתי. ונין רעל מסכתי כמעט שעברתי. קץ בבל. זרבבל. לקץ שבעים נושעתי:

פרות קומת ברוש בקש אגני בן המדתא. ונהייתה לו לפח ולמוקש וגאנתו נשבתה. ראש ימיני נשאת. ואויב שמו מחית. רב בגיו וקניניו על העץ תלית:

יונים נקבצו עלי אצי בימי חשמנים. ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים. ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים. בגי בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים:

חשוף זרוע קדשך וקרב קץ הישועה. נקם נקמת דם עבדיך מאמה הרשעה. כי ארכה לנו השעה. ואין קץ לימי הרעה. דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו רועה שבעה:

תוספת שהוסיף הרמ"א מופיע בספר אשל הגדולים

מעולם היית ישועי, כבודי ומרים ראשי, שמע נא קול שועי, מלכי אלהי קדושי, העבר חטאי ופשעי, גם בגלות הרביעי, חזק ישראל, ותכניע ישמעאל, ומאדום תפדה נפשי.